

T.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

1015 Budapest, Donáti u. 35-45., postacím: 1535 Budapest, Pf. 773.
 Telefon: 06-1-488-31-00, fax: 06-1-212-1170, e-mail: tajekoztatas@mkab.hu

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/815-1/2018

Rendes bírósági ügyszámok:

- 1) Monori Járásbíróság 14.P.20.488/2017 (elsőfok)
- 2) Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017 (másodfok)
- 3) Kúria Pfv.II.22.548/2017

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
IV/815-3/2018	
Érkezett:	2018 JÚN 18.
Példány:	1
Melléklet:	3 db
Kezelőiroda:	<i>du</i>

Indítványozó: [redacted] (születési hely és idő: [redacted], anyja neve: [redacted])
 [redacted] lakcím: [redacted] - jogi képviselő: **Dr. Palotás Csongor**
 Ügyvédi Iroda, dr. Palotás Csongor ügyvéd ([redacted])

Tárgy: alkotmányjogi panasz a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:109.§ (1) bekezdésére vonatkozólag - HIÁNYPÓTLÁS

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 26. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg **a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:109.§ (1) bekezdése** alaptörvény-ellenességét, és azt az Abtv. 41. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Az Abtv. 27. §-a alapján kérem továbbá a T. Alkotmánybíróságtól annak megállapítását, hogy a **Budapest Környéki Törvényszék a 14.Pkf.51.304/2017/3 számú végzése** az ügyfelem, mint indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és azt az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérelmem indoklásaként az alábbiakat adom elő:**1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei**

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

Rendes bírósági ügyszámok:

- 1) Monori Járásbíróság 14.P.20.488/2017 (elsőfok)
- 2) Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017 (másodfok)
- 3) Kúria Pfv.II.22.548/2017

Ügyfelem, mint felperes a [REDACTED] a (lakcím: [REDACTED] utca [REDACTED] törvényes képviselő által képviselt kiskorú [REDACTED] (lakcím: [REDACTED] [REDACTED] alperes ellen apaság vélelmének megtámadása iránt indított pert a Monori Járásbíróság előtt. Ügyfelem a bírósághoz 2017.04.03-án beérkezett keresetében kérte a 2016.02.14-én született [REDACTED] utónevű gyermek vonatkozásában a születési anyakönyvbe bejegyzett [REDACTED] apasági vélelmének megdöntését és annak megállapítását, hogy ügyfelem a gyermek apja. Ügyfelem keresetét azzal indokolta, hogy a gyermek fogantatásának vélelmezett idejében az anyával nemi kapcsolatot tartott fenn, mely kapcsolat 2015.06.22-én megszűnt. Ezt követően az anya házasságot kötött [REDACTED] ezáltal került a gyermek a csatolt születési anyakönyvi kivonat szerint a [REDACTED] családi névre. Ügyfelem keresetéhez mellékelt a DNA Diagnostics Center [REDACTED] [REDACTED]nél végzett DNS vizsgálatról szóló iratot, mely szerint a kiskorú gyermek vonatkozásában az ügyfelem apaságának valószínűsége 99,999999996%.

A keresetlevelet a Monori Járásbíróság a 14.P.20.488/2017/2 számú (2017.04.21-én kelt) végzésével a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 130.§ (1) bekezdés g) pontja alapján idézés kibocsátása nélkül elutasította azon az alapon, hogy a pert nem a jogszabályban erre feljogosított személy indította. A bíróság az indokolásában kitért arra, hogy a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény 4:109.§ (1) bekezdése értelmében az apaság vélelmének megtámadására a vélelmezett apa (aki a gyermek születési anyakönyvében apaként szerepel), az anya, a gyermek, a gyermek halála után leszármazója jogosult. Mivel e kizárólagos (taxatív) felsorolásban a vér szerinti apa nem szerepel, a vér szerinti apa keresetőségi joggal nem rendelkezik, ezért az általa benyújtott keresetlevelet a Pp. 130.§ (1) bekezdés g) pontja alapján el kellett utasítani. Az elsőfokú bíróság tájékoztatta ügyfeletemet, hogy a jogrendszerek (a magyar jogot is ide értve) nem ismerik el azt, hogy az a férfi támadhassa meg az akár az anya házassági kötelékén, akár elismerésen alapuló, más férfira nézve fennálló apasági vélelmet, aki magát a gyermek apjának állítja (és akitől a gyermek valójában származik).

E végzés ellen ügyfelem képviselőjében a Budapest Környéki Törvényszékhez, mint másodfokú bírósághoz fellebbezést terjesztettem elő, amelyben kértem az elutasító végzés megváltoztatását akként, hogy a másodfokú bíróság keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását mellőzze, és egyben utasítsa az elsőfokú bíróságot idézés kibocsátására és a per tárgyalására. Az elsődleges fellebbezési kérelem elutasításának esetére másodlagosan kértem a Törvényszéket, hogy a per tárgyalásának felfüggesztése mellett a Pp. 155/B. § (1)-(2)-(3) bekezdése alapján kezdeményezze – a Ptk. 4:109.§ (1) bekezdése, mint a keresetlevél idézés kibocsátása nélküli elutasítását megalapozó jogszabályi rendelkezés vonatkozásában - az Alkotmánybíróság jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének megállapítására irányuló eljárását.

A Budapest Környéki Törvényszék a 14.Pkf.51.304/2017/3 számú végzésében az elsőfokú bíróság keresetlevelet elutasító végzését a helyesen megállapított tényállás és az ugyancsak helytállóan felhívott jogszabályhelyek alapján helybenhagyta. A másodfokú bíróság az elsőfokú végzés indokolását kiegészítve kifejtette, hogy a per felfüggesztésére, és az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezésére irányuló másodlagos felperesi kérelmet azért nem találta teljesíthetőnek, mert a nemzetközi dokumentumokkal és az abban foglalt alapelvekkel összhangban a magyar jogi szabályozás alapvetően nem a vér szerinti apa, hanem a kiskorú gyermek érdekeit tartja szem előtt. A másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság 982/B/1998., 57/1991 (XI. 8.), 1991/272, 1991/280, 879/B/1992, 1996/397, és 1996/399 számú határozataira hivatkozva rámutatott, hogy a gyermeknek alapvető érdeke fűződik a rendezett családi

jogálláshoz és egyúttal a vérségi származása kiderítéséhez, ami a hivatkozott határozatok értelmében alkotmányos védelemben részesül. A másodfokú bíróság rögzítette azt is, hogy a 2013. évi V. törvény az 1959. évi IV. törvénnyel egyezően továbbra sem teszi lehetővé a vér szerinti apának az apaság vélelmének megdöntését, annak ellenére, hogy a gyermek alapvető érdeke a rendezett családi jogállás, és egyben a vérségi származás kiderítése.

Budapest Környéki Törvényszék a 14.Pkf.51.304/2017/3 számú végzése ellen ügyfelem képviseletében a törvényes 60 napos határidőn belül a Kúriához címzetten felülvizsgálati indítványt terjesztettem elő, amely úgy az elsődleges, mint a másodlagos felülvizsgálati kérelmet illetően megegyezett az elsőfokú végzés ellen előterjesztett fellebbezéssel, ugyanakkor ahhoz képest részletesebb indokolást foglalt magába. E felülvizsgálati kérelmet a Kúria tartalma szerint alkotmányjogi panasznak tekintette, és ezért érdemi vizsgálat nélkül visszaküldte az elsőfokon eljáró Monori Járásbíróságnak azzal az utasítással, hogy a felülvizsgálati kérelmet alkotmányjogi panaszként továbbítsa az Alkotmánybíróságnak. Jelzem, hogy a Kúria ezen végzését sem a Kúriától közvetlenül, sem a Monori Járásbíróság útján nem kaptam meg, így annak tartalmáról csak az Alkotmánybíróság ügyfelemnek küldött (2018.05.14-én kelt) leveléből értesültem.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A keresetlevelet idézés kibocsátása nélkül elutasító, a Monori Járásbíróság által hozott 14.P.20.488/2017/2 számú elsőfokú végzéssel szemben a törvényes határidőn belül ügyfelem jogi képviseletében fellebbezést nyújtottam be, majd ugyancsak a törvényes határidőn belül a Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017/3 számú jogerős elutasító végzésével szemben felülvizsgálati indítványt terjesztettem elő, amelyet a Pfv.II.22.548/2017 számon eljáró Kúria tartalma szerint alkotmányjogi panasznak tekintett és ennek megfelelően intézkedett az iránt, hogy az alkotmányjogi panasznak értékelt felülvizsgálati kérelem az Alkotmánybírósághoz továbbításra kerüljön. A fentiekre figyelemmel az ügyfelemet megillető valamennyi törvényes jogorvoslati lehetőség határidőn belül kimerítésre került azzal, hogy semminemű rendkívüli jogorvoslati eljárás, így különösen felülvizsgálati eljárás, vagy perújítás a jelen ügyben nincs folyamatban.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017/3 számú jogerős elutasító végzésével szemben szándékom szerint felülvizsgálati indítványt terjesztettem elő, amit a Kúria tartalma alapján alkotmányjogi panasznak tekintett. Minthogy a felülvizsgálati kérelem és alkotmányjogi panasz előterjesztésének határideje egyaránt 60 nap, és a felülvizsgálati kérelem a törvényes határidőn belül került benyújtásra, az alkotmányjogi panasz előterjesztésére nyitva álló határidő is betartásra került.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

Az alkotmányjogi panaszban támadott jogszabály alkalmazásával hozott bírói döntés az indítványozó jogait és érdekeit érinti, hiszen az indítványozó az alapul fekvő perben felperesi jogállásban járt el.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

Mind az elsőfokon, mind a másodfokon eljáró bíróság a Ptk. 4:109.§ (1) bekezdését alkalmazta a határozathozatala során akként, hogy mindkét bíróság, de különösen a másodfokú bíróság alkotmányjogi érvelést fűzött a végzéséhez azzal, hogy az eljáró bíróságok a maguk részéről a felmerült alkotmányjogi kérdést úgy értelmezték, hogy az általuk alkalmazott Ptk. 4:109.§ (1) bekezdés nem Alaptörvénybe ütköző. Mivel az eljáró bíróságok szükségesnek tartották az alkotmányjogi szempontú indokolást, a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőséggel bír.

Álláspontom szerint a Ptk. 4:109.§ (1) bekezdése sérti az Alaptörvény L. cikk (1) bekezdésének második mondatát, az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését és az Alaptörvény 25. cikke (2) bekezdés a) pontját azáltal, hogy a gyermeknemzést megalapozó, férfi-nő közti érzelmi kapcsolat megszakadásában vétlen biológiai apát indokolatlanul elzárja attól, hogy az általa nemzett gyermekkel kapcsolatot tartson és a gyermek szellemi, testi és lelki nevelésében segítőleg és tevőlegesen közreműködjék, illetve e jogát bíróság előtt érvényesítse pusztán azon az tényalapon, hogy a gyermek vér szerinti anyja a vér szerinti apával a kapcsolatot megszakítja, majd egy másik férfival köt házasságot az apasági vélelmet létrehozó időtartamon belül.

Más oldalról közelítve, a Ptk. 4:109.§ (1) bekezdése indokolatlanul tesz különbséget a vér szerinti anya és a vér szerinti apa között a vér szerinti apa hátrányára azzal, hogy az anyának minden korlátozás nélkül lehetővé teszi azt, hogy a gyermek apjául tetszőleges személyt válasszon ki pusztán a tetszőleges személlyel való, a vélelmezett fogamzási időn belüli házasságkötés útján, és egyúttal eljárásjogilag kizárja azt, hogy a vér szerinti apa az anya egyoldalú döntéséből eredő helyzettel, vagyis az anya házasságkötéséből fakadó apasági vélelem ellen úgy a saját, mint a vér szerinti gyermek érdekében bírói úton fellépjen.

Az apa ezen alaptalan jogfosztása ugyanakkor a gyermeket is indokolatlanul hátrányos helyzetbe hozza, hiszen a gyermek önhibáján kívül elesik attól, hogy a biológiai apja neki támaszt nyújtson, és élete során szerető édesapjaként segítse őt.

Jelzem, hogy a jogerős végzésben hivatkozott 982/B/1998. számú AB-határozat alapvetően nem foglal állást abban a kérdésben, hogy alkotmányosan indokolt-e a vér szerinti apát elzárni attól, hogy az apaság vélelmének megdöntése iránt pert indítson, hiszen ezen AB-határozat az alapul fekvő kérelemhez igazodóan csupán arról döntött, hogy nem minősíthető alkotmányellenesnek az, hogy az apaság vélelmének megdöntése iránti per megindítása határidőhöz kötött. Ennek megfelelően - mivel az alapul fekvő indítvány nem annak megállapítására irányult, hogy a vér szerinti apa apaság megdöntése iránti keresetindítási lehetőségét a törvény alkotmányellenesen zárja ki - a hivatkozott AB-határozat csupán annak tényként való rögzítésére szorítkozott, hogy a vér szerinti apa nem tartozik abba a személyi körbe, amely az apaság vélelmének megdöntése iránti keresetet előterjesztheti.

Ugyancsak alkotmányellenes, azaz indokolatlan és aránytalan, hátrányos diszkriminációt valósít meg az, hogy - a vér szerinti apával ellentétben, és nem a gyermek, hanem a vélelmezett apa érdekében - a vélelmezett apa jogosult az apaság vélelmének megdöntésére, noha ez esetben az apaság vélelmének megdöntése ahhoz vezet, hogy az apaság megdöntése nyomán apátlanná

váló gyermek szociológiai családba való tartozáshoz, és ilyen módon a tényleges családi gondoskodáshoz fűződő jogosultsága csorbul. Másként fogalmazva, amennyiben a vélelmezett apa a saját érdekében jogosult az apaság megdöntésére még úgy is, hogy ez a gyermek jogait nyilvánvalóan korlátozza, illetve csorbítja, úgy a vér szerinti apa apaság megdöntéséhez (saját apaságának megállapításához) fűződő kereshetőségi jogának feltétel nélküli kizárása nyilvánvalóan az Alaptörvénybe ütközik. Figyelemmel a 982/B/1998. számú AB-határozat meghozatala óta eltelt időre, és az ez idő alatt a nemek közti egyenlőségre vonatkozóan a társadalmi értékrendben bekövetkezett számottevő és előremutató változásokra, mind jogpolitikailag, mind pedig jogtechnikailag van mód olyan szabályozás kialakítására, amely a gyermek érdekeinek szem előtt tartásával - akár ésszerű feltételekhez kötötten - lehetőséget biztosít a vér szerinti apának arra, hogy apai jogait rendeltetésszerűen gyakorolhassa, illetve bírói úton érvényesítse.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

L) cikk

(1) Magyarország védi a házasság intézményét mint férfi és nő között, önkéntes elhatározás alapján létrejött életközösséget, valamint a családot mint a nemzet fennmaradásának alapját. A családi kapcsolat alapja a házasság, illetve a szülő-gyermek viszony.

XV. cikk

(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(3) A nők és a férfiak egyenjogúak.

25. cikk

(2) A bíróság dönt

a) büntetőügyben, magánjogi jogvitában, törvényben meghatározott egyéb ügyben;

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

A természetes személy (ember, mint élőlény és mint jogalany) létrejöttét megelőző természetes folyamat résztvevője a férfi és a nő, akik a reprodukcióra irányuló folyamat során egymással mély érzelmi, testi és lelki kapcsolatot létesítenek, melynek nyomán egy korábban nem létező jogképes személy jön létre. Az **ember jogképessége tehát a férfi és a nő kapcsolatának eredménye, melyben a férfi és a nő egymással egyenjogúak**, hiszen feladatuk és felelősségvállalásuk nem ér véget a szexualitással, hanem éppen ellenkezőleg, a szexualitás eredményeként beálló fogamzás új fejezetet nyit nemcsak kettejük, hanem a megfogant gyermek életében is, aki - amennyiben megszületik – a magyar társadalom teljes jogú tagjává válik.

Mivel tehát a szexualitással megteremtett vérségi kötelék a megfogant magzat későbbi teljeskörű jogképességének elengedhetetlen előfeltétele, e vérségi kötelék kiemelkedő jogi jelentőséggel rendelkezik, különös figyelemmel arra, hogy a genetika szabályai szerint a gyermek szülei tulajdonságait örökli, ezen belül a gyermek társadalmi beilleszkedése szempontjából lényeges tulajdonságokat is. A jelenlegi magyar szabályozás szerint azonban csak az anyát illeti meg az a jog, hogy apaság iránti, illetve apaság vélelmének megdöntése iránti pert indítson, annak ellenére, hogy **a vérségi kötelék részeként az apaság ténye a gyermek szempontjából kiemelt jelentőségű**, hiszen az apa az anyához hasonlóan ösztönösen

kötődik a gyermekhez, jobban, mint bárki máshoz, pusztán azért, mert az emberi faj fennmaradása csak ezen alapvető ösztön útján biztosítható. Régebben valóban jellemző volt, hogy az apák talán kevésbé ragaszkodtak gyermekeikhez, azonban ez a korábbi sztereotípiát a modern társadalomban folyamatosan előnyös irányban változik, hiszen széles körben megfigyelhető az, hogy az apai felelősségvállalás, illetve a gyermekről való gondoskodás egyre elfogadottabbá és általánosabbá válik. Az Alaptörvény, illetve a modern társadalmi követelmények tükrében tehát **a nő és a férfi egyenjogúságának a családi kapcsolatokban az anya-apa viszonylatban is érvényesülnie kell**, mert az anya egyben nő is, illetve az apa természetesen egyben férfi is.

Amennyiben az apa ragaszkodik az apaságához, és ennek keretében kapcsolatot kíván tartani és egyben gondoskodni is gyermekéről, akkor ez a férfi-női egyenjogúság kritériumának megfelel, és ezzel együtt a gyermek érdekét is előnyben részesíti, akinek joga van megismerni származását. E gyermeki jog azonban nem öncélú, hiszen a gyermek származásának feltárása egy olyan családi köteleket tud helyreállítani, amely a gyermeket életútja során erkölcsileg, érzelmileg, és anyagilag támogatja. A jelen esetben problémaként az merül fel, hogy a gyermek miként tudja feldolgozni azt, hogy a törvény szerint apjának tekintett személy valójában nem a vér szerinti apja. E körben ismét az anya kerül előtérbe, hiszen a jelenlegi jogrend szerint az anya önkényesen dönthet úgy, hogy a vér szerinti apát elhagyja és egy másik, általa tetszőlegesen választott személlyel köt házasságot az apasági vélelem felállítása érdekében. Az anya e magatartásával egyszerre két személy jogait csorbítja, egyfelől az apáét, másfelől pedig a gyermekét, anélkül, hogy az alapvető jogaiban korlátozott személyek (jelesül az apa és a gyermek) e jogsértés ellen fel tudnának lépni. Megjegyzendő, hogy a gyermek nagykorúsága elérését követően már jogosult apasági pert indítani, azonban ennek az időszerűsége már erősen kérdéses, mivel a hosszú idő eltelte miatt a vérségi kötelék, illetve az ebből eredő összetartó erő is gyengül.

A jelen ügyben a vér szerinti apa azért törekszik apai jogai érvényesítésére, hogy apaként a gyermek életében támogatólag közreműködhessek. Itt kell visszatérni a vérségi kapcsolat jelentőségére, ami akkor is tény marad, ha azt az érintett elől eltitkolják. Ez azonban akár tudatalatti folyamatként a gyermek meghasonlásához is vezethet akkor, amikor félig ösztönösen a gyermek érzékelné kezd, majd pedig ráébred arra, hogy akit az apjának tekintett, valójában nem a vér szerinti apja. Ez a gyermeki felismerés alapvetően onnét ered, hogy a gyermek szellemi fejlődése során előbb-utóbb észleli azt, hogy sem a külső, sem a belső tulajdonságaiban nem hasonlít az anyakönyvezett apjára. E felismerésnek lehet olyan nem kívánt következménye is, ami a gyermek fejlődést megtörheti, vagy nem kívánt irányba tereli, hiszen a gyermek a származását illető titkolózást becsapásnak, vagy csalásnak tekintheti. Ez a becsapottság-érzés alkalmas lehet arra, hogy a gyermek a vér szerinti anyja, illetve az anyakönyvezett apa ellen forduljon, mert az indokolatlan titkolózás miatt a vér szerinti anya és a vélelmezett apa, valamint általánosságban a család intézménye iránti bizalma is megrendül. A jelen egyedi esetről elmondható, hogy nemcsak a vér szerinti apa, hanem a vér szerinti apa édesanyja mint nagymama is szeretné tartani a kapcsolatot a gyermekkel, ami álláspontom szerint tiszteletre méltó törekvés.

A jelenlegi szabályozás azonban az apai jogaitól megfosztott, de az apai jogaiért fellépő vér szerinti apát egyfajta betolakodónak tekint, akit az anya által önkényesen létrehozott családi körből a törvény idegenként kirekeszt annak ellenére, hogy ezen eljárásjogi és anyagi jogi kizárásnak alapjogi indoka nincs. A jelen alkotmányjogi panasznak elsődleges célja egy olyan jogi szabályozás létrehozásának előmozdítása, ahol a vér szerinti apának mint a vér szerinti

anyával egyenjogú szülőnek van eljárásjogi lehetősége arra, hogy apaságára figyelemmel - de egyben a gyermek érdekeinek tiszteletben tartása mellett - az általa nemzett gyermekkel kapcsolatot létesíthessen és tarthasson fenn.

A fentiekből következik, hogy a jelen alkotmányjogi panasszal támadott, és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017/3 számú jogerős végzésében alkalmazott jogszabályi rendelkezés (a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (Ptk.) 4:109.§ (1) bekezdése) ellentétes a fenti 2. a) pontban írt alaptörvényi rendelkezésekkel, így tehát sérti a férfi és nő közti egyenjogúságot (Alaptörvény XV. cikk (3) bekezdés), a természetes személy jogképességét (Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdés), azt, hogy a természetes személy jogait és érdekeit bíróság előtt tudja érvényesíteni (Alaptörvény 25. cikk (2) bekezdés a) pont), a gyermek-szülő közötti kapcsolattartást, ebből következően a család, mint a társadalom alapegységének integritását (Alaptörvény L cikk (1) bekezdés).

A fentiekben írt alaptörvény-ellenes jogszabályok alkalmazása miatt a Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017/3. számú végzésének megsemmisítése indokolt.

3. Egyéb nyilatkozatok és melléletek

a) Nyilatkozat arról, ha az indítványozó kezdeményezte-e a bíróságon az alkotmányjogi panasszal érintett bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését.

Az indítványozó nem kérte a jelen panasz alapjául szolgáló végzés végrehajtásának felfüggesztését, mivel erre eljárásjogi lehetősége egyébként sincs.

b) Ügyvédi meghatalmazás eredeti példánya, vagy jogtanácsosi igazolvány másolata, ha az indítványozó jogi képviselővel jár el. (Melléklet)

A T. Alkotmánybíróság előtt folyamatban lévő jelen eljárásra vonatkozó ügyvédi meghatalmazásomat csatolom.

c) Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról

Az indítványozó nem járul hozzá személyes adatai közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolata (Melléletek)

Az alapul fekvő ügy iratait tudomásom szerint a Monori Járásbíróság a Kúria utasítása alapján megküldte az Alkotmánybíróság részére, ennek ellenére a T. Alkotmánybíróság munkájának megkönnyítése illetve a könnyebb hivatkozhatóság érdekében a jelen ügy irataihoz csatolom a Monori Járásbíróság a 14.P.20.488/2017/2 számú végzését, és a Budapest Környéki Törvényszék 14.Pkf.51.304/2017/3. számú végzését.

Kelt: Budapest, 2018. június 13.

Tisztelettel

[redacted]
jogi képviselőként

Dr. Palotás Csongor Ügyvédi Iroda
[redacted]

DR. PALOTÁS CSONGOR ÜGYVÉDI IRODA
[redacted]

